

efter. Mellem stormagterne i øst og vest har gensidig mistillid dannet baggrunden for den kolde krig og stillet sig i vejen for en forhandlings- og aftalepolitik om de afgørende problemer. En alt for stor del af de menneskelige og økonomiske ressourcer er blevet anvendt til militære formål, og modsætningerne har gang på gang skabt farlige internationale kriser. Denne udvikling kulminerede ved Cubasituationen i fjor, hvor verden stod ved randen af en katastrofe i raket- og brintvåbnenes tegn.

Efter at denne faretruende situation var blevet overvundet, har stormagterne bestræbt sig for at finde nye spor, der kunne føre til en afspænding. Et godt tegn i denne retning er den aftale om forbud mod atomforsøgsprængninger, der i sommer er indgået mellem USA, Storbritannien og Sovjetunionen.

Ved bedømmelsen af denne aftale må der naturligvis udvises forsigtighed. Man må erindre sig aftalens begrænsede indhold; de væsentligste storpolitiske problemer, ikke mindst omkring Berlins og Tysklands fremtid, er endnu uløste. Det må imidlertid hilses med glæde og vurderes som væsentligt, at de tre magter, der udformede aftalen, efter de mange år med kriser og modsætninger har kunnet enes om dette første fremskridt. Det afgørende bliver nu, om yderligere aftaler, der kan tænkes at følge i sporet af atomstoptraktaten, vil komme, og hvor hurtigt de kan tænkes at komme.

Danmark har som de andre nordiske lande underskrevet aftalen, og regeringen vil snarest fremsætte den for folketingsratifikation. Regeringen er indstillet på at udnytte enhver mulighed for at bidrage til den *afspændingspolitik*, aftalen tager sigte på. Vi er klar over, at i mange spørgsmål, hvor de store landes interesser og sikkerhed står på spil, vil de mindre landes indflydelse være begrænset. Vi mener dog, at de mindre lande kan øve indflydelse i de internationale organer, og at de også har pligt dertil. For Danmarks vedkommende vil dette ske i nært samarbejde med de øvrige nordiske lande.

De Forenede Nationers generalforsamling er i øjeblikket forum for en international debat om afspændingspolitikens videreførelse. Så langt denne debat har kunnet følges under udarbejdelsen af denne redegørelse, synes sommerens afspæn-